

Na domm an amzer hiziv !

Lavaret eo bet da Nannig mont da
c'hourvez.

Met n'eo ket deuet da dremen an
hañv war ar maez evit mont da
gousket !

Nann !

C'hoazh ma vije un dra bennak d'ober.

Unan bennak da sikour.

Met goullo eo ar vereuri.

N'eus ken teir yar gozh o skrabañ an douar e-kreiz ar porzh.

Diouzh ar mintin e vez plijus.

Neuze ez eus greun da deurel d'ar yar.

Soubenn da reiñ d'ar c'hi.

Met bremañ !

Sell 'ta !

Trouz 'zo er c'hraou ?

Koulskoude ez eo aet ar saout da beuriñ.

N'eus hini ebet ken er gêr.

"Beu !..."

Na spontet eo bet Nannig !

Ne c'hell gwellout netra, da gentañ, er c'hraou teñval.

Met bremañ e wel.

Ul leue bihan brav a zo e-kichen e vamm.

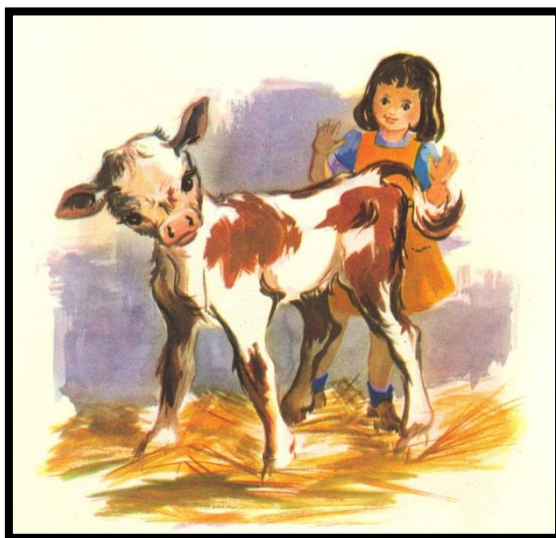
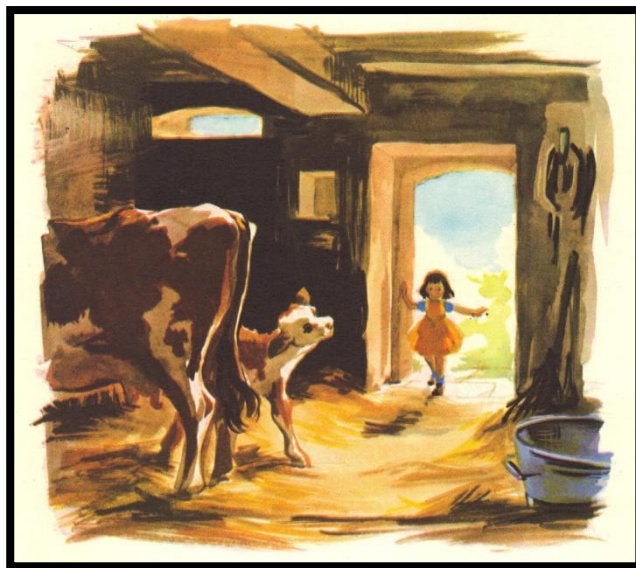
Moarvat eo bet ganet ar mintin-mañ.

Na brav eo !

Ne gred ket Nannig flourañ anezhañ, ken bihan eo.

Gwenn eo, gant brizhennoù war e gein.

Brizhennoù liv ar c'histin.

E vamm a lip anezhañ.

Nag e karfen e sellfe ouzhin ! a soñj Nannig.

Hag e c'halv : "Kistinenn ! Kistinenn !"

Komprenet en deus.

Sellout a ra outi.

Na laouen eo Nannig !

Buan ez a da gontañ ar c'heloù d'an holl.

D'an azen e korn ar park.

Met hemañ n'eo ket chalet gant leueoù bihan.

"Peoc'h din, mar plij," emezañ.

Ar c'hi ne blij ket dezhañ bezañ dihunet evit ken nebeut a dra.

C'hoazh ma vije evit redek war-lec'h ur c'honikl !

Met ul leue bihan !

Trawalc'h a labour evel-se gant leueoù.

Moereb Katell, avat, a blij dezhi gwelout Nannig ken eürus.

Ya, ya : anvet e vo Kistinenn.

Ha Nannig a c'hello ober war e dro kement ha ma karo.

Mintin-mat e sav Nannig bremañ.

Mont a ra da welout Kistinenn oc'h evañ e laezh.

Ar vamm a gompren mat ez eo Nannig mignonez d'he leue bihan.

Ha goude, Nannig a gas Kistinenn d'ar prad da beuriñ.

Laouenn eo Kistinenn.

Sentiñ a ra ouzh Nannig evel ur c'hi bihan.

Bremañ eo deuet Kistinenn un tammig brasoc'h.

Ne da ket mui da zenañ e vamm.

Eontr Herri, gwaz moereb Katell, a lak dezhañ laezh en ur sailh vras.

Ur mintin e wel Nannig ur sailh vihan e toull an nor.

Diskenn a ra laezh e-barzh.

Kistinenn a ev, a ev, a ev.

Betek ar veradenn diwezhañ.

Siwazh, lakaet en deus e benn re zon er sailh.

Ne c'hell ket mui tennañ anezhañ kuit !

Lammad a ra kement ma c'hell.

C'hoarzhin a ra Nannig.

"Na fentus ez out, Kistinenn !"

Bremañ avat ne c'hoarzh ket mui Nannig.

Kistinenn az a da skeiñ er voger.

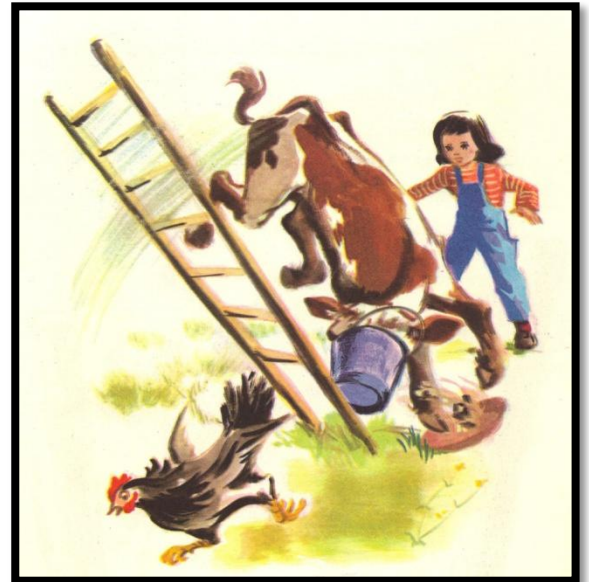
Teurel a ra ur skeul en traoñ.

Bale a ra war plad ar c'hi.

Spontañ a ra ar yer.

An deiz war-lec'h e kas Nannig anezhañ d'ar park.

Difur eo Kistinenn.

Redek a ra re vuan.

Sachañ 'ra re greñv war ar gordenn.

Ken ez eo taolet Nannig d'an traoñ war an douar.

Dre chañs n'eus ket linad aze, ken geot flour.

Leñvañ a ra Nannig.

“Bras eo deuet Kistinenn da vezañ,” a lavar moereb Katell.

“Re vras eo bremañ da c’hoari ganit.”

An deiz war-lec’h ez a Kistinenn gant ar saout d’ar park.

Lammat a ra.

Skeiñ a ra ganto taolioù penn.

N’eo ket mui ul leue bihan.

“Kenavo, Kistinenn ! Kenavo !” a lavar Nannig.

